

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9103

гр. София, 23.10.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18
състав**, в закрито заседание на 23.10.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Златка Илиева

като разгледа дело номер **4803** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл. 220, ал.

1 от ЗМ:

Образувано е по жалба на „Галва Метал България“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 2, офис б, представлявано от Т. Х. О. – Управител, чрез адвокат Р. Х., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, офис б срещу Решение № РЗМ-5800-654/32-117889/28.03.2023 г. на Директор на Териториална дирекция „Митница София“, Агенция „Митници“. С решението е определено ново тарифно класиране на стоки по МД с МРН № 20BG005808030592R3/30.03.2020 г.

От страна на „Галва Метал България“ ЕООД с допълнение към жалбата вх. № 33984/26.09.2023 г. е поискано спиране на производството по административно дело № 4803/2023 г. и отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по следните въпроси:

1. Когато при осъществен последващ контрол по чл. 48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на ЕС и Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митническия кодекс на съюза /за краткост Регламент № 952/2013/ въз основа на проверени от митническия орган документи и счетоводна отчетност, с решение на митнически орган на основание чл. 102 вр. чл. 22, параграф 7 от Регламент № 952/2013 г. декларираният с приетата митническа декларация код на тарифно класиране бъде променен, като с това е променен и номерът на непреференциалната тарифна квота, в случай че за стоките под коректния според митническия орган също е налице неизчерпано количество по определената от органа друга тарифна квота, следва ли с решението да се установяват и митническите задължения за плащане на мито?

2. Ако отговорът на първия въпрос е положителен, към кой момент следва

митническият орган, реализирал последващ контрол по чл. 48 от Регламент № 952/2013 г. да преценява дали за стоките с правилното според органа тарифно класиране е било налице свободно количество по тарифна квота? – Към момента на приемане на декларацията или към момента, в който митническите органи установяват, че стоките са в ситуация, при която възниква митническо задължение?

3. При установено митническо задължение в резултат на последващ контрол по чл. 48 от Регламент № 952/2013 г. приложим ли е чл. 85, параграф 1 от Регламент № 952/2013 г., съгласно която разпоредба при изчисляване размера на вносните мита се вземат предвид правилата за изчисляване на митата към момента на възникване на митническото задължение по отношение на тези стоки, а съгласно чл. 79, параграф 2, буква б) от Регламент № 952/2013 г. моментът на възникване на задължението е моментът на приемане на митническата декларация за поставяне на стоки под съответния митнически режим, когато впоследствие се установи, че едно от условията за поставянето на стоките под този режим или за освобождаването от мита, или за намаляването на ставката на вносните мита поради специфичната употреба на стоките, не е било изпълнено?

4. Как следва да се тълкува чл. 86, параграф 6 от Регламент № 952/2013 г., според която разпоредба когато митническото законодателство предвижда благоприятно тарифно третиране на дадена стока или пълно, или частично освобождаване от вносни или износни мита съгласно чл. 56, параграф 2, букви г)-ж), членове 203, 204, 205 и 208 или членове 259 – 262 от настоящия регламент или съгласно Регламент /ЕО/ № 1186/2009 г. на Съвета от 16 ноември 2009 г. за установяване на система на общността за митнически освобождавания, това благоприятно тарифно третиране или освобождаването се прилагат също така и в случаите на възникване на митническо задължение, съгласно членове 79 или 82 от настоящия регламент, при условие, че пропусъкът, довел до възникването на митническо задължение не съставлява опит за измама?

5. Представлява ли защитната мярка по отношение на вноса на някои стоманени продукти, приета с Регламент за изпълнение /ЕС/ 2019/159 на Комисията от 31 януари 2019 г. за налагане на окончателни защитни мерки срещу вноса на някои стоманени продукти, изменен с Регламент за изпълнение /ЕС/ 2021/1029 на Комисията от 24 юни 2021 г. за удължаване срока на действие на защитната мярка по отношение на вноса на някои стоманени продукти, по силата на която за конкретни стоки е предвидена в периода на приемане на митническата декларация непреференциална тарифна квота, неизчерпана към датата на приемане на митническата декларация, основание за прилагане на чл. 86, параграф 6 от Регламент № 952/2013 г.?

6. Приложим ли е чл. 86, параграф 6 от Регламент № 952/2013 г. в случаите, при които е реализиран последващ контрол на стоки, в резултат на който е установено, че при приемане на митническата декларация деклараторът вносител е класирал тарифно стоката под един код, за който е била налице благоприятно тарифно класиране на основание чл. 56, параграф 2, букви г)-ж), като декларираният тарифен код е приет за некоректен от митническия орган, а за коректен е бил приет друг код, за който в същия момент /датата на приемане на митническата декларация/ също е било налице

благоприятно тарифно третиране с неизчерпани количества?

7. Налице ли е „опит за измама“ съгласно чл. 86, параграф 6 от Регламент № 952/2013 г., когато в хода на последващ контрол на стоки се установи, че в приета митническа декларация вносителят е декларирали стоките под тарифен код, установен при проверката за неверен, когато към деня на приемане на митническата декларация е било налице неизчерпано количество по тарифни квоти, както за стоките по декларирания код, така и за стоките по коректния според митническия орган код?

8. Ако отговорът на предходния въпрос е положителен, променя ли се същият, ако правилният за стоките тарифен код, определен на база представения сертификат за анализ също води до благоприятно тарифно третиране, доколкото към датата на приемане на митническата декларация и за тези стоки са били налице неизчерпани количества непреференциална тарифна квота?

9. Допуска ли се мотивите, изложени в уведомлението по чл. 22, параграф 6 от Регламент № 952/2013 г. да се различават от мотивите в решението по чл. 22, параграф 7 от Регламент № 952/2013 г., с което се установява митническото задължение и се променя тарифното класиране?

10. Ако е налице несъответствие в мотивите на уведомлението по чл. 22, параграф 6 от Регламент 952/2013 г. и мотивите по чл. 22, параграф 7 от Регламент 952/2013 г., с което се установява митническо задължение и се променя тарифното класиране, противоречи ли решението на Регламент 952/2013 г.?

11. Може ли решение по чл. 22, параграф 7 от Регламент № 952/2013 г., издадено при мотиви, различни от тези, възприети в уведомлението по чл. 22, параграф 6 от Регламент № 952/2013 г., да е основание за установяване на митническо задължение и какви са последиците от такова решение?

По отправеното искане е постъпило становище от ответния административен орган, който е изложил доводи за неговата неоснователност.

Съдът намира искането за отправяне на преюдициално запитване за неоснователно относно поставените въпроси, поради следните съображения:

В случаите, когато пред националния съд е повдигнат спор, изискващ прилагането на общностното право, ДФЕС предвижда института на преюдициалното запитване като форма на сътрудничество между националните юрисдикции и СЕС за целите на еднообразното и правилно тълкуване и прилагане на общностното право на територията на ЕС. Съгласно чл. 267 от ДФЕС, определящ приложното поле на запитването, СЕС е компетентен да дава преюдициални заключения относно: 1. Тълкуването на настоящия договор; 2. Валидността и тълкуването на актовете на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза. Според чл. 628 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, когато тълкуването на разпоредба на правото на ЕС или тълкуването и валидността на акт на органите на ЕС е от значение за правилното решаване на делото, българският съд прави запитване до СЕС. Следователно процесуалният механизъм на преюдициалното запитване включва две отделни, различни по същността си функции на СЕС: 1. Тълкуване на общностните норми и 2. Преценка на тяхната валидност /действителност/. В процесния случай отправеното искане,

съдържащо се в депозираната жалба се отнася до първата хипотеза.

Като една от основните предпоставки за допустимост на искането, ДФЕС въздига наличието на връзка между преюдициалното запитване и предмета на делото, т.е. отговорите на поставените на СЕС въпроси трябва да бъдат от значение за решаване на главния спор с оглед конкретния му предмет. От своя страна необходимостта за отправяне на запитване възниква при нужда от изясняване на съдържанието и точни смисъл на разпоредбите на общностното право, които решаващият съд намира за неясни и следва да приложи /по арг. от чл. 267, ал. 2 от ДФЕС/. Ако бъде констатирано несъответствие между национална и общностна норма, решаващият съд е длъжен да приложи общностната норма при условие, че релевантните факти са възникнали след присъединяването на държавата към ЕС съобразно принципа на примата.

Съдържанието на цитираните разпоредби на чл. 48, чл. 85, § 1, чл. 86, § 6, чл. 22, § 6 и § 7 от Регламент № 952/2013 г. са тълкувани от Съда на ЕС по дело C-770/2021 г., по дело C-291/2015 г., по дело C-354/2009 г., по дело C-263/2006, по дело C-349/2007 г., по дело C-29/2013 и C-30/2013 г.

В настоящия случай предмет на съдебно оспорване е Решение № РЗМ-5800-654/32-117889/28.03.2023 г. на Директор на Териториална дирекция „Митница София“, Агенция „Митници“, издадено в резултат на осъществен последващ митнически контрол Митническа декларация с MNR 20BG005808030592R3/30.03.2020 г., във връзка с което е определен нов код по Т. за срока № 2 – [ЕГН], вместо декларирания код на стоката – код по Т. [ЕГН] от дружеството декларатор „Галва Метал България“ ЕООД.

Съгласно нормата на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 от АПК, предмет на проверка от съда е законосъобразността на оспореното решение, съответно на доказване от страна на административния орган са фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания за издаването му – чл. 170, ал. 1 от АПК, доколкото се касае за решение на митнически орган, с което се въвежда митническо задължение.

Предявеното за първи път пред съда основание от страна на жалбоподателя – незаконосъобразност на акта поради неприлагане на непреференциално тарифно класиране в полза на оспорващия, е относимо и подлежи на доказване само в производство, в което е постановен отказ за издаване на административен акт по искане на оспорващия. Само в този случай, съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 2 от АПК, оспорващият следва да докаже пред съда, че са налице условията, предвидени в закона за административния орган да уважи искането и да издаде акта.

Процесният случай не е такъв, предвид, че пред съда не се оспорва акт на митнически орган, с който е постановен отказ по искане от „Галва Метал България“ ЕООД за прилагане на непреференциална тарифна квота за стока с код по Т. [ЕГН], с произход Република Турция, декларирана от дружеството с Митническа декларация с MNR 20BG005808030592R3/30.03.2020 г. в митнически режим „допускане за свободно обращение“ в ЕС.

Не се спори в случая, че за определения с решението нов тарифен код по Т. няма направено искане пред митническия орган, съответно Комисията не е уведомена за прилагането на непреференциално тарифно класиране по реда на чл.3 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2019/159 във връзка с членове 49-54 от Регламент за изпълнение /ЕС/2015/2447. Митническият орган няма правомощия да прилага непреференциално тарифно класиране служебно за конкретна квота, съобразно декларирания тарифен

код. Това е така, тъй като съгласно чл. 50, параграф 1 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447, митническите органи проверяват дали искането за ползване на тарифна квота, направено от декларатора в митническата декларация за „допускане за свободно обращение“ е валидно съгласно законодателството на Съюза, с което се открива тарифната квота. В параграф 2 от същата разпоредба, е предвидено, че когато митническата декларация за допускане за свободно обращение съдържа валидно искане от страна на декларатора за ползване на тарифна квота, и на митническите органи са представени всички придружаващи документи, необходими органи за предоставяне на тарифната квота, митническите органи предават незабавно въпросното искане на Комисията, като посочват датата на приемане на митническата декларация и точното количество, за което е направено искането. В параграф 3 от същата разпоредба е предвидено правомощие на Комисията да разпределя количествата за всяка тарифна квота въз основа на получените от нея искания и за въпросната тарифна квота – по хронологичния ред на датите на приемане на съответните митнически декларации и доколкото позволява оставащото количество по тарифната квота.

Както е посочено в чл. 50, параграф 1 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 и както следва от чл. 5, т. 12 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., исканията за ползване на тарифна квота при внос, следва да бъде направени с митническата декларация, тъй като именно с нея стоката се поставя под определен митнически режим от декларатора и се посочва ползването на установени мерки при вноса в законодателството.

Посоченото за производството и вида на акта, с който следва да се направи искане за прилагане на непреференциални тарифни квоти за даден митнически код, изключва такова искане да се предяви за пръв път в рамките на производството по обжалване пред съда, съответно съдът да разгледа такова искане, без да е предявено по предвидения за това ред с митническа декларация и от декларатора на съответния митнически режим. Представителната власт на адвоката да оспори решението на митническия орган пред съда не придава на същия и качеството на декларатор по митническата декларация.

Следователно, неприложима е нормата на чл. 86, параграф 6 от Регламент № 952/2013 г. към процесния случай във връзка с определения нов код на стоката по Митническа декларация с MNR 20BG005808030592R3/30.03.2020 г. В приложното поле на чл. 86, параграф 6 от Регламент № 952/2013 г., както се сочи и в жалбата, попада освобождаването на мито поради прилагане на непреференциална тарифна квота за внос от Турция. Квотата се управлява от Европейската комисия, прилагането ѝ към конкретен внос е допустимо само по искане на декларатора, митническият орган само информира Комисията за подаденото искане. Не е предвидена каквато и да е служебна преценка за прилагането на непреференциална тарифна квота по конкретен внос – нито от Комисията, нито от митническия орган, без изричното искане на вносителя. Решението за разпределението на непреференциална тарифна квота по конкретен внос е на Комисията, доколкото при критични стойности на изчерпване на квотата, същата може да разпредели оставащото неизчерпано количество пропорционално на постъпилите искания, т.е. да не удовлетвори изцяло искането на декларатора. Митническият орган няма нито право, нито задължение да сезира Комисията, без искане от вносителя, посочено в митническата декларация и след преценка за валидност на искането, както на условието – да няма митническа измама.

Предмет на съдебен контрол е правилното определяне с процесното решение на тарифното класиране на стоката по конкретната митническа декларация и произтичащите от това задължения за мито и ДДС. Дали конкретни обстоятелства съставляват митническа измама, е въпрос на преценка на доказателствата, което е в компетентността само на националния съд, а не на тълкуване правото на ЕС, както следва от съдебната практика на съда на ЕС: „Макар Съдът евентуално да може, когато се произнася по преюдициално запитване, да даде пояснения, за да насочи тълкуването на националната юрисдикция, последната е тази, която следва да провери дали в спора, с който е сезирана, е изпълнен фактическият състав на злоупотребата. В този контекст проверката дали е налице злоупотреба изисква запитващата юрисдикция да вземе под внимание всички факти и обстоятелства по случая, включително търговските сделки преди и след разглеждания внос „/Решения SICES и др., С- 155/13, EU:C:2014:145, т. 34 и цитираната съдебна практика, както и Cimmino и др., С- 607/13, EU:C:2015:448, т. 60/.

Освен изложеното до тук, настоящият съдебен състав констатира, че искането за отправяне на преюдициално запитване от страна на дружеството не е мотивирано с неяснота на приложима правна уредба по правото на ЕС, нито с противоречива съдебна практика по прилагането ѝ. Съществуването на правен спор, поначало не обуславя непременно необходимост от тълкуване на приложими разпоредби и не съставлява достатъчно основание за да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на ЕС.

Отделно от това, настоящият съдебен състав след извършена служебна справка в съдебно- деловодната система на АССГ установи, че жалбоподателят е в производство по несъстоятелност. Видно от Определение от 16.10.2023 г., постановено по административно дело № 7347/2023 г., образувано по жалба на „Галва Метал България“ ЕООД срещу Решение № РЗМ-5800-1080/32-223854 от 14.06.2023 г. издадено от Директора на Териториална Дирекция „Митница София“, Агенция „Митници“, е че е отхвърлено искане за преюдициално запитване по същите въпроси, като съдебният състав е задължил жалбоподателя да представи писмена информация за датата на откриване на производството по несъстоятелност, назначения синдик и да направи уточнение относно представителството на дружеството и кой осъществява процесуално представителство по делото. Такава е представена, а именно: Решение №952/24.07.2023 г., постановено по търговско дело по несъстоятелност № 554/2023 г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-25-ти състав, с което е обявена неплатежоспособността на дружеството, определена е начална дата на неплатежоспособността 01.03.2023 г. и е открито производство по несъстоятелност, допуснато е обезпечение чрез налагането на запор и възбрана на имуществото и вземанията на дружеството, постановено е прекратяване на дейността на дружеството. Установено е, че, с решението е обявена несъстоятелността на дружеството и производството спряно, поради недостатъчност на масата на несъстоятелността, на кредиторите на дружеството и на длъжника съдът е дал указания на основание чл. 632, ал. 2 от Търговския закон, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на съдебното

решение, в случай, че е налице достатъчно имущество или ако депозира необходимата сума в размер на 8 000.00 лв. за предплащане на началните разноски по производството. Също е указано със съдебното решение на основание чл. 632, ал. 4 от ТЗ, че ако в 1-годишния срок от вписването на решението за откриване на производството по несъстоятелност не бъде поискано от длъжника или кредитор възобновяване на производството, то производството по несъстоятелност ще бъде прекратено и съдът ще постанови заличаването на длъжника от Търговския регистър. Посочено е, че видно от мотивите на съдебното решение, към 31.05.2023 г. собственият капитал на дружеството е отрицателна величина - минус 895 000.00 лв., също към датата на подаването на молба дружеството не разполага нито с краткотрайни нито с дълготрайни активи.

Така установените обстоятелства обуславят извод, че в случай на отправяне на преюдициално запитване пред Съда на ЕС, предвид фазите и сроковете на производство по преюдициалното дело, сред които и възможност на Комисията и държавите-членки за становище, то производството би продължило след едногодишния срок по решението на съда по несъстоятелността.

С оглед на гореизложеното, искането за преюдициално запитване следва да бъде оставено без уважение като неоснователно.

Предвид установеното, Съдът следва да укаже на жалбоподателя с нарочна писмена молба до датата на откритото съдебно заседание да представи Решение №952/24.07.2023 г., постановено по търговско дело по несъстоятелност № 554/2023 г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-25-ти състав.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 18-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Галва Метал България“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 2, офис 6, представлявано от Т. Х. О. – Управител, чрез адвокат Р. Х., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, офис 6 за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по административно дело № 4803/2023 г. по описа на Административен съд София-град.

УКАЗВА на жалбоподателя до датата на откритото съдебно заседание да представи Решение №952/24.07.2023 г., постановено по търговско дело по несъстоятелност № 554/2023 г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-25-ти състав и документ за актуално състояние на дружеството. В случай на неизпълнение на указанията на съда, жалбата ще бъде оставена без движение.

Определението не подлежи на обжалване на основание чл. 629, ал. 2 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

СЪДИЯ: